

عنوان مقاله:

بررسی روایی علل فقدان نام ایمة اطهار(ع) در قرآن کریم

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرآن و حدیث، دوره 6، شماره 11 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

پرویز رستگار - استادیار دانشکده علوم قرآن و حدیث دانشگاه کاشان

علیرضا پوربرات - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

خلافت و جانشینی پیامبر اکرم (ص) و در اختیار گرفتن آن توسط خلفای پیش از امام علی(ع)، موضوعی چالش برانگیز بین شیعه و اهل سنت است که از دیر باز در بسیاری از محافل به صورت مجادلات کلامی و استمداد نابخردانه از ابزاری چون روایات برای غلبه بر حریف بازتاب یافته است. در این بین، ذهن بسیاری از افراد خواسته یا ناخواسته به این سمت می رود که چرا نام حضرت علی (ع) و تصریح به ولایت ایشان با توجه به نقش تکمیل کننده آن برای اسلام و مسلمانی که پیام آیه تبلیغ نیز هست، در قرآن یاد نشده است. بر این اساس شاید برخی از افراط گرایان درصدد برآیند تا با استفاده از روایاتی نایاب، تصور وجود نام ایمة (ع) در قرآن را به شکل حقیقتی قابل باور جلوه دهند. در این پژوهش با بررسی چند روایت در این زمینه، به وجود غالبان و افراد مجهول در سند روایات پی می بریم و با توجه به معنای اصلی هم خانواده واژه هایی چون اقرء، تنزیل ونگاهی به ساختار روایات به معنایی جز معنای اصطلاحی آن دست می یابیم. پس از آن، قراین و نشانه ها و حکمت های چندی در نبود نام ایمة (ع) در قرآن را بازگو و در نتیجه تلاش بیهوده قایلان به وجود نام ایمة (ع) در قرآن را روشن خواهیم ساخت.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، اهل بیت(ع)، مصاحف، فصل الخطاب، حاجی نوری، اقرء، تنزیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/834216>

